

μοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὸ εὐρυθμον ἔκαθ' ἑαυτὸ λέγειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν χρώμενον· ὥσπερ ἂν εἰ φαίης ἀσπίδα, ᾧ ἔαν ἀρμόττη, τέτω εὐρυθμον εἶναι, καὶ χλαμύδα, καὶ τὰλλα ὡσαύτως εἴοικεν ἔχειν τῷ σώ-
 λόγῳ. ἴσως δὲ καὶ ἄλλο τι ἔμικρον ἀγαθὸν τῷ ἀρ-
 μόττειν πρότεστι. ¶ Δίδαξον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἴ
 13 τι ἔχεις. ¶ Ἦττον, ἔφη, τῷ βάρει πιέζεσιν οἱ ἀρμόττοντες τῶν ἀναρμόστων, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχοντες. οἱ μὲν γὰρ ἀνάρμοστοι, ἢ ὅλοι ἐκ τῶν ὤμων κρεμάμενοι ἢ καὶ ἄλλο τι τῆ σώματος σφόδρα πιέ-
 ζοντες, δύσφοροι καὶ χαλεποὶ γίνονται· οἱ δὲ ἀρ-
 μόττοντες, διειλημμένοι τὸ βάρος τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἐπωμίδων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ὤμων, τὸ δὲ ὑπὸ τῆ στήθους, τὸ δὲ ὑπὸ τῆ νώτης, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς γαστρὸς, ὀλίγη δεῖν ἔφορήματι, ἀλλὰ προσθήματι
 14 εἴοικασιν. ¶ Εἴρηκας, ἔφη, αὐτὸ, δι' ὅπερ ἔγωγε τὰ ἑμὰ ἔργα πλείστῃ ἀξία νομίζω εἶναι. ἔνιοι μέντοι τῆς ποικίλης καὶ τῆς ἐπιχρύσης θώρακας μᾶλλον ὠνεύονται. ¶ Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, εἴγε διὰ ταῦτα μὴ ἀρμόττοντας ὠνεύονται, κακὸν ἔμοι γε δοκῆσι ποικίλον τε καὶ
 15 ἐπίχρυσον ὠνεῖσθαι. Ἀτὰρ, ἔφη, τῆ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν κυρτεμένῃ, τοτὲ δὲ ὀρεθμένῃ, πῶς ἂν ἀκριβεῖς θώρακες ἀρμόττοιεν; ¶ Οὐδαμῶς, ἔφη. ¶ Λέγεις, ἔφη, ἀρμόττειν ἔ τῆς ἀκριβεῖς, ἀλλὰ τῆς μὴ λυπεύοντας ἐν τῇ χρείᾳ. ¶ Αὐτὸς, ἔφη,

§. 12. ᾧ ἔαν] Xenophon nuf-
 riam sic ἔαν viurpat, nec alius
 Atticorum, quod sciam. Itaque
 facile credo, Xenophontem scrip-
 sisse ἂν. Hogeuenius quidem in
 opere de Partic. p. 373 nullum
 exemplum huius usus ex Atticis
 protulit. Exempla duo Athenaei
 a Casaubono notata non sufficiunt.
 Ern. At hunc usum ἔαν sat mul-
 tis, opinor, exemplis Xenophon-
 teis et Demosthenicis docui ad Vi-
 gerum p. 501. Xenoph. Exped. I,
 3, 6. In Flor. A. B. C. est εἴη pro
 εἶναι. Deinceps εἴ τι ἔχουσ. Paris. 3.

σῶ] Excidit in Iunt. absorptum
 a praec.

§. 15. ἀτὰρ, ἔφη] Continuat
 Socratis oratio. Repetitur autem
 ἔφη propterea, quod nouum in-
 choatur argumentum. Sic est cap.
 seq. §. 5.

μὴ μένοντος] Scil. in eodem situ
 et statu.

τῆς μὴ] Iunt. μὴ τῆς, excepta
 ed. Cast.

αὐτὸς] An legendum αὐτὸ τ.
 λ. illud ipsum dicis, sc. quod ego,
 quod res est, et rem bene intelli-
 gis. Ern. Sed vulgatum idem va-
 let,